

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק צוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרו אדמו"ר שליט"א
ארץ ישראל - ארה"ב - לונדון

פרשת תזריע - החודש

כ"ז אדר ב' תשע"א

גליון תקי"א

זמני כניסת ויציאת השבת

שנת קני"א	הדר"ג	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	6:38	7:38	8:13
ירושלים	6:23	7:36	8:16
באר פארק	7:02	8:21	8:33

מברכים החודש: ראש חודש ניסן, ביום ג' הבעל"ט
המולד: יום א' שעה 12:44, 8 חלקים

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

אשה כי תזריע (יב, ב)

פירש"י אמר רב שמואל יעקב וזכות כל הצדיקי אמת יגנו עלינו ועכ"י אויף אייביג.

והנה עכשיו זולת פרשת השבוע גם קורין פרשת החודש שהיא הרביעית מד' פרשיות ושם כתיב "החודש הזה לכם ראש חדשים" ומובא בספד"ק דהנה צ"ב מה הוא הלשון החודש הזה והרי כאן בא השי"ת ללמדם קידוש החודש א"כ היה צ"ל ראש חודש הזה לכם, אלא "ל הענין שלכן כי בתורה"ק "החודש הזה לכם ראש חדשים לומר לנו שכל ימי זה החודש כולם יש להם חשיבות של ר"ח כאילו גם הם כולם היו ר"ח ולכל ימי זה החודש יש קדושת ומעלת ראש חודש, וזה בא הפסוק ומרמז לנו שכל יום מחודש זה אית ליה בחינה של ראש חודש, שכל חודש ניסן יש לו בחינה של זה היום של ראש חודש של ניסן, וכן ידוע מצדיקים על גודל מעלת הימים האלו, ש"י"ב ימים הראשונים של חודש ניסן הם כמו י"ב חודשי השנה, ולכן כל מה שנצרך לתקן בכל חודש מהשנה ניתן לתקן עכשיו בכל יום מימי חודש ניסן, כי אפשר לפעול בהם לכל השנה און אויף תמיד.

ונשוב עתה לפרשתן שהנה בתורה"ק איתא פשטים עד אין סוף שהנה רואים כאן אצל המצורע שכי אצלו "והתגלח" עם גימ' גדולה, וזה הוא כלל גדול בתורה"ק שכל דבר שכתוב בה, בא ללמוד וללמד, ולכן אמנם בתורה אי פשטי ולכן יתכן לומר שדבר זה שכי והתגלח עם ג' גדולה זה בא לרמז לנו שכשהילד מגיע לגיל ג' שנים אז זהו הזמן לעשות לו תגלחת דהיינו שיעשו לו פאות, ולכן כמו"כ הדיוק של ג' הגדולה מדייק שאז נעשה גדול שיכולים כבר לגלחו, והוא בפסוק ל"ג לרמז ל"ג בעומר דהיינו שהוא מרמז שיש לעשות זאת כל"ג בעומר, שזהו זמן של שמחות, לכן גם פסוק זה בפ' תזריע דייקא משום שפ' תזריע מסוגלת לזמנים טובים של בני בנינים, עוסקים בתורה ומצוות לשמה וכו', שבו מתחלת הפרשה וילדה זכר וילדה נקבה ויהיה אך ששון ושימחה'ס תמיד.

והנה ההפטר של פ' תזריע הרגיל שאומרים (ולא בפ' החודש) הוא מיירי עם המעשה של נעמן שר צבא מלך ארם עם אלישע, שמוספר שם שנעמן היה גיבור חיל מצורע ועכ"י היה מלא בגיאות כמו שרואים שם במש"כ "ויבוא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמוד פתח הבית לאלישע", ולגוי הגאה הזה לא היה לו כלל השגה איך באים ומגיעים לצדיק, ולכן כתיב שם "וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר", ויקצוף נעמן ויאמר הנה אמרת אלי יצא וכו' שעתה ודיבר מיט אזא גאות און א ברייטיקייט, ובאמת אכן אפשר קצת לדייק בזאת שרואים שכשהגיע נעמן לאלישע לא דיבר עמו אלישע הנביא בעצמו אלא ע"י שליח ששלח אליו ולכאורה מה הפשט בזה, וגם יש עוד להתבונן שאמר לו שיטבול ז' פעמים דווקא ולמה בנהר הירדן דייקא, ושוב לאחמ"כ כשהורו נעמן שם כתוב "וישב אלישע הוא וכל מחנהו" ושם לא היה דיבורו של אלישע אליו ע"י שליח אלא בעצמו דיבר וא"כ צריך להבין מאי שנא שתחילה ע"י שליח דייקא ומה אירע אם כן עכשיו דאלישע בעצמו.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ד שליט"א

פרשת תזריע החודש - תשס"ה - ארה"ב

הנה עומדים אנו כבר עוד מעט בראש חודש ניסן, והנה יש בו ענין פלא שמצד אחד הוא געולדיגע יו"ט כי יום זה ר"ח ניסן בו מונח כל החודש וכידוע שכן צדיקים פירשו כך, וגם זה הר"ח הוא יום טוב משום שבו הוקם המשכן אבל מאידך מבואר בשו"ע שהוא נקרא יום תענית צדיקים ולכן אכן יש לבדוק בספרים למה בכל חודש ניסן אסרו להתענות ואילו ב"ר"ח עצמו ובו ביום לבדו מותר לצום, ויתכן פירושו הענין שהוא דומה לחתן ביום החופה שגם שם מצונו יום שמחה ואעפ"כ מתעניין בו א"כ כמו"כ ר"ח ניסן אפי' שהוא חודש של שמחה שאסור בתענית עכ"ז ר"ח דיליה יום תענית צדיקים והנה מבואר טעם זה התענית משום שבו ביום היה זה פטירת נדב ואביהו זיע"ק ששל זה כתיב בתורה"ק שאמר השי"ת "ובקרובי אקדש" וממילא מובן מאליו שאין לנו שום השגה מי היו נדב ואביהו, וכמו שמצינו שמשוה רבינו העיד עליהם שהם גדולים יותר ממנו ומאהרן, וממילא יובן שאין לנו השגה בהם וגדלותם ומעלתם ולא נוכל להבין זאת ולא נבין זאת שכמו שאין לנו שום השגה בגדלותם כך איננו יכולים להבין מה היה הענין שם שאפי' שהיו כ"כ גדולים עשו שלא כהוגן ואין לנו השגה בחטא שלהם ומכל מקום בתורה"ק אי פשטים עא"ס ולכן יל"פ שנדב ואביהו באו ועבדו את השי"ת בדרך שהיו גבוה יותר מן העולם ולכן לא יכלו להחזיק מעמד בזה העולם כי בגודל קדושתם וטהרתם לא יכול להיות להם אחיזה בעולם השפל וזה העולם לא היה יכול להכיל לקבל אותם בו וכן פירש הרבי זיע"א מרן מוהרמ"מ שמרוב קדושתם זו לכן בה נשרפו לפני בוכ"ע ונתדבקו לגמרי אצל בוכ"ע עד שלכן יצאה נשמתם מגופם לידבק בהשי"ת בשלימות ללא חציצה שמצד הגוף הגשמי ואמנם הנה, בכלל הולכים ונמצאים ומונחים כאן עניינים שלימים בזה הפרשה והענין של הסתלקותם שאין לנו השגה בזה, וכמו שרואים שדווקא ביום הקדוש יום הכיפורים או דייקא קוראים את קריאתם, א"כ מהא שמונח כאן עניינים גבוהים זולת הפשט שקוראים פר' ביה"כ כי הוא לכפרה על עוונותינו ח"ו לכן מצרפים קריאתם שתועיל לענין הכפרה ביה"כ כי כמו"כ גם מיתת צדיקים מכפרת, לכן נקראת ביה"כ כדי שזכותם תהא מכפרת.

ולכן כמו"כ כבר אי' בספד"ק יסוד ושורש העבודה שבקריאת זו הפרשה נדב ואביהו יצער עצמו על אבידת הצדיקים קדושי עליונים אלו וכל בית ישראל יכון השריפה אשר שרף ה' ולכן בשעת הקריאה יצער עצמו מאוד ויבכה על זו האבידה שאיבד העולם בפטירת אלו הצדיקים ומה שהעולם הפסיד צדיקים גדולים אלו יעזור השי"ת שזכות נדב ואביהו בני אלישבע בני אהרן יגנו עלינו אויף אייביג וזכות אבות הק' ואושפיזין הק' יגנו עלינו וכל הצדיקי וגאוני אמת יגן עלינו אויף אייביג.

והנה השבוע הוא גם יו"ד של ב' האוהב ישראל מאפסא ביום ה' ניסן וזכות רבי אברהם יהושע העשיל בר' שמואל יגן עלינו אויף אייביג. וכן הוא יו"ד של בעל צבי לצדיק. וביום ו' ניסן הוא יו"ד של בעל שומר אמונים זכות רבי

המשך בעמ"ב

אלא זהו כלל גדול שייסוד הטהרה אינה מתחלת אלא ע"י הכנעה וכמו שלכן מצונו להיפך שצרת באה מגאות, שכן כתוב בפרשת מצורע ועין ארז ואיזוב ופירש"י לפי שהנגעים באים על גסות רוח, וממילא מתחילה שנעמן הגיע בגאות גדולה עם סיכרא ועם רכבו לא היה לו כלל השגה אך מגיעים לנביא ולקדוש עליון, כמו שכבר מבינים לבד מה שנעמן זה הטיפש חשב לו רח"ל, ממילא שלכן אמר אלישע שאין מקומם של בעלי גאות שייכים אצל מקומו לכן לא הכניסם אלישע אל תוך ביתו ואף לא יצא לקראתו לחוץ אלא שלח לו שליח כדי להבינו שידע שרק אם יכניע עצמו אז דייקא יזכה לתיקון מלא ולישועה גדולה, ולכן גם אמר לו שילך לירדן דווקא כי הטעם שאמר דווקא לירדן דהוה היה נהר קדוש הגם אף שבחיצוניותו נראה הירדן כנהר פשוט, ולכן אמר לו שיטבול בנהר שנראה פשוט וא"כ לפי השגתו שלו של נעמן אין בזה שום ענין לטבול בו אבל אעפ"כ יוריד אפו למטה ויניח חכמתו בצד ויעשה מתוך הכנעה ובלי להבין ואז דייקא יזכה שקדושת הירדן תגן עליו ולכן גם אל"ל לטבול ז' פעמים דייקא כי הוא מס' טהרה, כי כטהרה היה תמיד הכל שבעה ימים שבעה נקיים, ורק אם יכניע עצמו אז תחול עליו קדושת הירדן ואז יתרפא ע"י טבילה במקוה של הירדן שבעה פעמים. **וכמתאמרי** משמיה דהייליגע זיסע מרן רבינו דה **מלעלוב** זיע"א מהו סוד המקוה, שמתכופים ויורדים עוד ועוד.. עד שמגיעים לתחתית ואז שוב מתכופים בהכנעה גמורה. שזוהו העיקר שלא להיות בגאווה אלא רק בהכנעה ושפלות הרוח שע"ז זוכים לטהרת המקוה ולכל הישועות, כי אם רח"ל טובל בגיאות הרי הוא טובל ושרץ בידו, אבל מידה טובה מרובה שע"י ההכנעה זוכה לטהרה ולכל הברכות... שזהו מה שרואים שם כנ"ל שהנה נעמן הזה בא בתחילה עם גיאות גדולה ואמר בויולוזל: "הלא טוב אמנה ופרפרה נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתני", ולכן התרים בגאוותו כלפי אלישע ואמר מה הוא שלח אותי לנהר פשוט כי הוא חשב שישלחהו לאיזה נהר מפואר עם המראות המיוחדים והמפוארים שסביבותיו ומה שלחני זה הנביא לנהר פשוט לטבול, אמנם לאחר שגמר לומר את הבליו אז שבו

שיחת קודש המשך מעמ' א'

ואמרו לו עבדיו כפי שמרומז ורואים בפסוקים שדאי הוא לו להכניע עצמו ולהקשיב לדברי הקדוש עליון הנביא אלישע, ואז אכן ראה נעמן שבאמת ממילא הוא מלא בצרות ממילא בליט ברירה הוא הלך וטבל בנהר ז' פעמים בירדן, והכניע הוא את עצמו בזה בפני אלישע נביא ה' ועשה כפי שנצטווה לטבול בנהר פשוט והכניע א"ע על אף שהיה שר צבא ארם, ולכן אז דייקא חל עליו קדושת וברכת הצדיק, וזכה לישועה לפי שראה שכל דיבורי הצדיק הם תורת אמת והבין מעלת אלישע והצדיקים ונכנע בפניו ולכן אז לאחר כל זאת כשראה אלישע שהוא באמת חוזר למוטב אז הלך ודיבר עמו הוא אלישע בעצמו כמש"כ שם "ויבא ויעמוד לפניו" משום זה הטעם כי כבר בא נעמן להכנעה גמורה, ועזב את כל הע"ז ושב בתשובה שלימה ואז דייקא זכה לישועה ולרפואה.

ולכן כל הישועות תחילתם בענוה ושפלות רוח, ופרשתן תזריע היא הל' טהרה וע"י ענוה ושפלות רוח זוכים לישועות של הל' טהרה ולהכנעה ולטהרה אמיתית. השי"ת יעזור שע"י ענוה ושפלות רוח שיהא לנו דעם ריכטיגע דעת אמיתי לילך בדרך האמיתי בענוה אמיתית ושפלות רוח אמיתית וכולנו נתקדש ונטהר כדבעי ונחזור בתשובה מאמת מאהבה אויף א זיסן אופן אויף אייביג, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך לעשות בלבב שלם.

יעזור השי"ת דתהא לנו הדעת הנכונה צו שטייגן בענוה אמיתית ובשפלות רוח אמיתית שנקדש ונטהר עצמנו כדבעי, ונוסיף בתשובה מאהבה ביתר שאת אויף א זיסען אופן אויף אייביג. השי"ת ברוב רחמינו יצא אותנו לכי הוי"ט קודש של פסח, והרי צריכים אנו לרחמי שמים בכלל ובפרט, וכן הרח"ק מברדישוב וכן הקדושת לוי ז"ע ואולי עוד צדיקים היו מפרשים מה שא"י בחו"ל "שואלין ודורשים בהל' הפסח שלושים יום קודם החג" שפירשו זה עפ"י דרך החסידות והמוסר שהלכות הפסח הם ענין הרוחני של הפסח שבו היה יציאת מצרים ושם היה יציאה הן בגשמי פדיתנו מבית עבדים והן ברוחני יצאו ממ"ט שערי טומאה רח"ל לשערי קדושה ומפרעה שרומז ליעזר, ובהלכות אלו צריכים לעסוק ל' יום קודם החג להכין א"ע ברוחניות לצאת

מן היצוה"ר והטומאה לגבולי הקדושה כמש"כ בספרה"ק שבאלו הימים מוציא ה' את בני' מטומאה לטהרה וכן יעסוק בזה שלושים יום לפני הרגל עד שעידו"ז נזכה כשיבוא הרגל כבר נצא כליל מהטומאה ונהיה כולנו תוך גבולי הקדושה וזהו עבודת אלו הימים שבהם צריכים לצאת ממצרים, שאם לאו חלילה יכולים לבוא הגוים הרעים רח"ל. ולכן צריך תמיד הכנה ולצאת כל יום ממצרים, ועד שיוגיע פסח צריך שנוכה כבר שנוציא עצמינו כליל ממצרים ברו"ג בחי "למען תזכור את יום צאתך מארמ"צ כל ימי חיך".

הקב"ה יעזור לנו ויקדש ויטהר את כולנו ליו"ט קודש פסח, השי"ת יתן לנו מתנת חנים, וישמרנו ממשוהו חמץ פסח אויף א זיסען אופן אויף אייביג, "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל", זהו זמן ועת רצון של הגאולה השלימה ועת רצון של כל הישועות.

"החודש אשר ישועות בו מקיפות", צדיקים היו מפרשים 'מקיפות' שכולים מן השמים בהקפה גם למי שאינו ראוי לפי שהזמן גרמא, ובתורה איתא פשטים רבים, ואפ"ל בפשטות שמקיפות היינו שחודש ניסן מוקף תדיר ישועות מכל רוחותיו וצדדיו, בכל מקום יש רק ישועות. נמצאנו למדים כי חודש ניסן הוא עת רצון גדול שאפ' לפעול אלעם גוט, ה' ברוב רחמיו יעזור שנפעל כל טוב, השי"ת בעצמו וברוב רחמינותו ישמח את כל כלל ישראל ושבורי לב בכללות ובפרטות, ה' ברור"ר יתן לכל כלל ישראל בכללות ופרטות רפואה שלימה ובריאות השלימה הגוף והנפש, ה' ישמור את כל ישראל בכל מקום שהם אויף א זיסען אופן אויף אייביג, השי"ת ישמור את כולם בשמירה עליונה וכל כלל ישראל בכללות ופרטות "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל". השי"ת בעצמו יתן ברו"ר לכולם את כל הברכות יאת כל הישועות שלימות בגשמיות וברוחניות, בני חיי ומוזני רויח, פרנסה בהרחבה גדולה, תורה וגדולה במקום אחד, ונזכה להיות שטייגן בקיום התורה והמצוות, עבודה וגמילות חסדים, יר"ש ומידות טובות, מיט א גונטע אידישע שמחה שטענדיג "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", כל התורה והמצוות צריך להיות בשמחה בטוב לבב מרוב כל, השי"ת יתן לנו רפו"ש גאולה שלימה אמונה שלימה, ויתן לנו בהאי שתא בפסח הזה את הוי"ט קודש פסח שנאכל קרבן פסח, ונזכה לבנין בית המקדש ולעלות לרגל בהאי שתא אויף א זיסען אופן אויף אייביג.

דברי תורה המשך מעמ' א'

במורה להעלות את כל מה שנברא לפניו, שהתכלית והמטרה היא שיעלה החול ע"י עבודתו להשי"ת. **וכתב במדרש שמואל** על מס' אבות (פ"ה מא"א) על מה שאמרו ז"ל שכל העולם כולו נברא בפעם הראשונה במאמר הראשון, ואחר כך בכל יום ויום היו כל הדברים מתגלים ומתגשמים כאשר הם עתה וכו', ולמה הוצרכו הדברים להתפשט בהתפשטות בעשר מאורות אחרים עד שנתגשמו הדברים כאשר הם וכו', כי בהיות כי כל תכלית בריאת העולם היה להשכיר ולהעניש לנשמות אשר עד עתה משולחן גבוה קא זכו במתנת חנים, ורצה השי"ת להביאם בזה העולם הגשמי והממולא מאורות פנויות, ואז אם האדם יהיה נאמן לשולחו, כל ישלח לו ליהנות מתענוגי העולם, אז יותר לו שכרו כי בשלם הוא זוכה, ואם להיפך ישוב לו גמולו בראשו, ואילו לא היה מתעבה ומתגשם העולם בנשמות הנה לא היה יצו"ר ולא תאות גשמיות, באופן לא היה מקום להשכיר ולהעניש והיו כולם כמלאכים שאין להם שכר ועונש, על כן רצה השי"ת שלא יעמוד העולם בבריאת המאמר הראשון שהיה רק בתכלית הדקות והרוחניות, רק רצה שיתפשט עוד בעשרה מאורות אחרות עד שנתגשם בנשמות כאשר הוא, ועתה שנברא בעשרה מאורות ונתגשם יש יצו"ר בעולם, לא כן אם היה נשאר ברוחניות אשר היה במאמר הראשון, וכן ליתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם עם היות שנברא בעשרה מאורות ונתגשם ונתפשט ויש יצו"ר, ואעפ"כ לא התאווה האווה, על כן שומר מרובה, עכ"ל. והן כל הדברים תואמים לדברי הרח"ק מוזלמשוב הנ"ל שבריאת העולם היה בהתפשטות הגשמיות הכל לתכלית שיתוקן ויתעלה ע"י האדם, וההתפשטות היתה עד כדי גבול שיוכל האדם לשבר הגשמיות והתאווה להעלותן לשורשן. (תזריע תשס"ט)

תורת אמת פנינים יקרים על הפרשה

נגע צרעת כי תהי' באדם כי ונתה שאת לפנה כי צרעת נשנית הוא כי וטמאו הכהן (ג' ט-יא) י"ל שהתורה רמזה לנו על אורח האנשים שנתגברים סרה על צדיקי הדור ובענה פירם שכל עבודתם לדי' וגם מה שלובשים לבנים הכל למען התראות לפני אנשים האסוף מרם כסף וזהב וכו', האנשים הרמה המה טמאים וכופרים כי כנאמר ויאמרו בדי' ובמשה עבדו שאף אמונת הבורא ב"ה תלוי ע"י אמונה בצדיקי הדור שהמה עמודי עולם (ע"י מציאותם) ופירש בשלח מסכת דיוחי פירשה (משנה ט) ואלמלא בדברי הו"ל צדיק גזר והקב"ה מקיים (ע"י מזהר ה"א דף מה). וזהו נגע צרעת כי תהי' באדם, היינו, שיש באדם ח"ו לשון הרע והוצאת שם רע שבא ע"י"ז לצרעת ר"ל, והוא אל הכהן, יען שמדבר סרה על הצדיק הנקרא כהן. וראה הכהן ונתה שאת לבנה, היינו, שחטאו הוא כמו הלפנה שחטאה הי' במה שקטרגה ואמרה ה' אפשר לשת מלכים שיתמשו בכתר אחד (חוליו"ט), כמו כן אינו מאמין בצדיק יכול לפעול ויגות ולבטל גזירות. והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת, היינו, שאומרים שעיקר מלבושים הלביגים שמראה בעצמו לבגנותו מחטא. הוא רק עבור פרנסת ביתו לאסוף הון עתק. ורמז לנו הכתוב צרעת נשנית הוא, שהיא צרעת וטומאה ישנה מעת בריאת העולם.

וע"כ צריכין שמירה יתירה שלא להוציא לנו על ראשי הדור שכל דבריהם כגחלי אש, וע"ז נאמר (משלי י ז) כי יחלץ אש על הגחלים ורגליו לא תכוינה (עשרת ישועה)

וראהו הכהן ונתה הנפק הגעג לבן (ג' ז) ונראה לרמז, הדנה באם הצדיק רואה על איזה איש שמאחוריו שבא עליו איהו נגע ח"ו, איש ישנות עצות בנפשו, ומתפקד אותו הנגע על איזה גוי מאומות העולם, ועל ידי זה מסיר הנגע מזורע ישראל, כי זה הכות ניתן להצדיק הדור לבטל נגעים וכל מיני צרעת מעדת ישראל ולהפילם על ראש הרשעים, וזהו וראוהו הכהן כאשר הצדיק המכונה בשם כהן וראוהו ח"ו נגעים באים על עדת בני ישראל ונתה הנגע לבן שהצדיק מתפקד מהפך הנגע לגוים שהם בחינת לבן כי לבן נטריקון לעשות נקמה בגוים, ולנו וכלל ישראל כל טוב אמן. (מענד מלך)

וכי יהיה בקרחת או בנבחת נגע לבן אדומם צרעת פרחת היא וכל בקרחתו או בנבחתו (ג' נא) אמנם אם יהיה באחד מהסוגים הנאמרים נגע לבן שמראה לבון, והוא אדומם שהוא צבוע לרמות את הבריות בהוראת שפלות, צרעת פרוחת היא כי מיסם יפרח עוון או עוונות רבים. (תורת משה - אלשך)

והציוע אשר בו הנגע ונע ועל שפם יעשה (ג' מה) על הלשון הסיפוי שני שומרים השפתיים והשיניים ואף אלו לא הועילו לבן מצוים עליו לעשות על שפמו ומפני שדובר בעתם של אחיהם, וטמא טמא יקרא, יכריז על עצמו טמא. (אגורי שפח)

מתולדותיו

הרה"ק רבי זאב וועלוועלעלע מזבאריז זי"ע, נולד לאביו המגיד מזולטשוב זי"ע בן שלישי, והמגיד הי' לו חמשה בנים ואמרו צדיקים כי חמשה בנים המה נגד חמשה חומשי חומשי תורה והוא הי' בן שלישי נגד ספר ויקרא הצטיין במדת התמימות, ובפרט בשלימות המדות הי' ניכר גדול עבודתו באהבת הבריות, ושלא לראות רע וגנות בשום שיראל זאת אהבת לפלא, והי' קורא לכל אדם 'צדיק אפילו לבעל עגלה ואדם פשוט, עד שמשופר כי פ"א הסתפר אצל הספר וקרא לספר 'רבי וצדיק' כי כך היה קורא לכולם, אמר לו הספר אם אני רבי אז שיהרבי ישתדך איתי, ענה לו הרבי נכון שאתה צדיק ורבי גדול, אבל הציעו לי את הן של הברדישטיבער שהוא רבי יותר גדול מך.

הרה"ק הי' נקרא בפי בני העיריות והכפרים "הרבי הממים" מפני מעשה שהיה פעם בעיירה הסמוכה לטארנאפאל, בערב שבת בבוקר ועמד בשוק טעה ארוכה עד שניגש אליו שכן אחד והומינו לביתו, ושמו למרגלותיו ארנו מעץ קטנה כדי שיניח עליו הצדיק את רגליו הקדושות ולישב במנוחה, אולם מיד כשנגע קצה אצבעות רגלו בארנו, נבהל והוריד רגלו כמו שקיבל כויה, וכשפתחו את הארנו מצאו שם ספר קב וישר, והוציאו את הספר וכשהניחו זאת שנית לרבינו הניח עליו את רגלו הרגע, ותיכף נודע הסיפור הגדול להעולם בעיר הזאת ובאר הרבה אנשים לקבל את פניו, וכשראה רבינו שבאים אליו בעיר הזאת יותר מבכל עיר, שאל את בעל האכסניא על זה, וענה שהרבי הראה כאן רוח הקודש כשלא רצה להניח רגליו על ארנו והיה שם ספר קדוש וכו', וענה על זה רבינו הק' בתמימות, שמעתי מהרה"ק רבי ר' זושא, על הכתוב וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו, וקשה דהיה מספיק לכתוב ויקח אברהם את המאכלת וכו', ומה צריך להוסיף המילים וישלח אברהם את ידו והתירוץ הוא, שכשצוה השי"ת את אברהם על מצות מילה, הוסיף לו הקב"ה את זה, ומבאר שרש"י כי אברהם גימ' רמ"ח כמנין אבריו של אדם, והיוני שמהקדושה של מצות מילה יזכה אברהם שכל רמ"ח אבריו יעשו רק רצון השי"ת ולכן בעת העקידה אמר לו השי"ת רק והעלהו לעולה, ולא לשחטו וממילא אברהם לא רצה ליגע בסכין כי זה לא צוה השי"ת, אולם היות דלפי הבנתו הבין כי כוננת הקב"ה הוא דוקא לשחוט, הכריח את ידו ליקח את המאכלת, ע"כ, ולכן צריכים אתם להבין דזה אינו רוח הקודש, רק הוא פשוט דרגלי מעצמן לא רצו להיות מונח על ארנו שיש בו ספר קדוש, והעולם שם ששמעו זאת חייכו באמרו, דקוראים לרבינו הק' הרבי התם, והוא באמת תם, דבדבריו הגדיל את המופת דעכשיו נודע שגם ברגליו של רבינו יש רוח הקודש.

מהרה לחוץ, ושום אדם לא ראה אותו יוצא, כי היה עושה בוררות. יוצא אליו ויאמר אליו: לך נא ובוא בחדר אל תוך הבית והתחמם מעט כי הקור גדול. וישיבה ובעל עגלה: לא אוכל להניח הסוסים והעמלה לבדם - מחשש גניבה. ויאמר הרבי לך נא לזמן קצר ותתחמם מעט, ואנכי עומד פה אצל הסוסים וימאן הבעל עגלה לשמוע לו, ויפצר בו רבינו, ויבא הבעל עגלה הביתה, ויתחממה מאוד עד כי שכח את אשר לפניו שעליו לשוב לאחר זמן קצר. ויהי כי ארכו השעות ויחפשו את רבינו וימצאוהו בחוץ עומד אצל הסוסים, ועומד ורועד מהקור הגדול. וישאלו אותו: למה רבינו הקדוש עומד בחוץ? והשיב להם בתמימות: יצאתי הנה לשלוח את הבע"ג החדרה להתחמם מעט, ואני נשארתי להשגיח על הסוסים, והוא לא בא עדיין (סדר הדרות מתלמידי מו"ח הבע"ג ש"ס חק, ברקלין תשמ"ד).

לביטו של רבינו בנימין זאב-וולף מזבאריז נכנס יהודי מומר, שעסק בגביית מיסים בעבור השלטונות. כשראהו רבי בנימין שאל את בני-ביתו: "מה רוצה הצדיק הזה?". התפלאו בני הבית והגיבו: "צדיק! הלוא יהודי מומר הוא!". ענה רבי בנימין: " יודע אני רק מה שבי בתורה" ופסוק מפורש הוא: יעמך כולם צדיקים. אלה מה, על-פי הפסוק הזה אין אנו מבנים את התנהגותו של האיש הזה. מוטב היתה הקושיה עליו ולא על הפסוק."

מרחם אפי' על גנבים

מעשה נבאון רבי חיים מדרכי זצ"ל, רבה של טשכנוב, שהגיע לרבו הרבי הקדוש הישימה ישראל' מלכנסנד זי"ע בשנה הראשונה לרבנותו. נשאל האם דרש בפני ערותו, וענה: "הן". נשאל האם הדרשה פעלה, והורה: "לא כפי המצופה..."

אמר לו הרבי: שמעני ואספר לך מעשה שהיה. הרבי הקדוש רבי זאב וולף מזבאריז זי"ע לא יכול היה לשאת, שיהודי יעבור עברה. כמה תשלם, כדי שיהודי לא יאבד עצמו לדעת לנגד עיניך? - כזו הייתה הרגשתו לגבי עברה:

לילה אחד, הקיץ לקול רחשים בדרתו. גנבים חדרו לדירה. נרעש רבי וועלוול: הלא יעברו על לא תגנבו! פנה אליהם בתחינה: אימרו מה רצונכם, קיבלו והלכו. אך למחרת באו שוב... המחזה שב על עצמו, וכראותם עם מי יש להם עסק, באו כל לילה...הגנבים הקיצה וראתה שבכל יום חסדים חפצים נוספים. שאלה את בעלה, וסיפה כי מונע הוא יהודים מעברה. אמרה: 'זאופן זה, יתרוק הבית! אמר: אדרבה, הבי עצה! אמרה: 'כשיבוא, תקרא ותצעק ותברחם. כך לא יעברו עברה ולא ירוקנו את הבית. הבטיח לה שיטעה כן...

בלילה באו הגנבים כדרכם. קם אליהם והתחיל לצעוק, אבל הם בכריסם את רבינו ואת שיהו, לא שמו לב לזעקותיו. פנו לשלוח יד ברכושי, והוא מיהר לפייסם שיתן להם מרצונו הטוב... קמה הרבנית בבוקר והאטה שחחרים חפצים נוספים. שאלה: 'מודע לא צעקתי? וענה: 'צעקתי, אך הם לא התרשמו מעעקותי...' אמרה לו: 'הלילה, כשיבוא, תעיר אותי. כשאני אצעק, כבר יברח...' הלילה הגיע ועמו הגנבים. החל הרבי לעוררה, ולא קמה. ובניתיים פושטים הם יד בגנבה, עומדים לעבור עבידה! מיהר להניאם, ונתן להם כחפצם. קמה הרבנית, ושוב חסרים חפצים. 'מדוע לא הערת אותי? התאוננה. יציתני, אבל ישנת שינה עמוקה, השיב. אמרה לו: ידע לך כלל: ככל שהשינה עמוקה יותר, כך יש להעיר חזק יותר..."

סיים הרבי הישימה ישראל: 'כלל זה צריך לדעת הרב בנוגע לעדותו, המתחן בעניין תלמידיו והאב עם בניו. כאשר שנתם קלה, יספיק קול רך. אבל אם השינה עמוקה, יש לזעוק בקול...' (שרפי קודש, צדיק במנותנו). כאמור רבינו נשתלק ביום ג' ניסן התרפ"ב ומנו"ב בזולטשוב שבאוקראינא.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבי יקותיאל זלמן מליובאוויטש חתן רבי דובנער ב"ר יוסף שמוחה בונים-חתן הקדושת לוי (תרפ"ב)
רבי אברהם שאג אהל אברהם מקיברסדאף - י"ם ב"ר יהודה לייב (תרל"ז)
רבי פנחס נתן מרודיק ב"ר אליעזר צבי מקאמאראנא (תרצ"א)
רבי חיים מלודו ב"ר עמנואל מפשעדבורז (תש"ב)
רבי יואל ב"ר יעקב שלמה בעער מראצפערט ס. פאולז (תשנ"ג)
רבי חיים שמואל ב"ר דוד בירנבוים חתן הגרעק"א - מעשה חושב על שער המלך (תרמ"ז)
- היום נפ"ר דוסא (ויחשלו מ"ק גט. בסוף המס')
רבי ישעיהו ב"ר ישראל חזקיהו באסאן ב' שו"ת לחימי תודה (תצ"ט)
רבי שמואל ב"ר נתן נטע קעלן ב' מחצית השקל על מג"א (תקס"ג)
רבי אלימלך ב"ר חיים מאיר יחיאל השרף ממגלניצא ב' אמר'ודברי אלימלך מגרודזיסק (תנ"ב)
רבי משה דוד אשכנזי מסטאנסלוב ב"ר אשר אנשיל.
רבי משה יוסף ב"ר מיכאל דופמן הדיין מפאפא ב' מי באר מים חיים (תרפ"ח)
- רבי שלום דובנער שניאורסון ב"ר שמואל מלובוביטש (ת"פ)
רבי ברוך אב"ד ורומיאו ב"ר מאיר - אביו של המהר"ם מרוטנבורג (מ"ח)
רבי ישראל דב בער לרני ב"ר מרדכי מיומסק - חתן רבי יצחק מבענדער (תרע"ז)
רבי יעקב יוסף ב"ר דוד טוורסקי מסקווירא (תש"ח)
- רבי בנימין זאב [וולף] מזבאריז ב"ר יחיאל מיכל המגיד מזולטשוב (תרפ"ב)
- רבי יעקב צבי ב"ר גמליאל מלובנורג' התבט והקבלה (תרפ"ה)
רבי יוחנן מרחמסטריווקא ב"ר מרדכי מטשערנאויביל (תת"ח)
רבי דוד מקאמינקא ב"ר יונה מואסלוב (תפ"ב)
רבי אברהם יהושע העשיל מטשערנאויביל ב"ר ישראל שלום יוסף ממעזריבוז (תש"א)

אב רחום
רבינו זאב וולף מזבאריז, בנו של רבי יחיאל מיכל מזולטשוב, נסע פי"א עם הבעל עגלה לבית מילה בימי החורף, והקור היה גדול מאוד. והיו כאשר הלך הרב הקדוש לבית אשר היה שם הברית מילה, ונתעכב שם מעט, וזוכר כי הבעל עגלה עומד בחוץ אצל הסוסים והקור גדול מאוד. אז יצא

הילולא צדיקיא

יום ש"ב כ"ז אדר
- רבי שמואל צילין רב דיאקא ועוד ב"ר משה יהודה לייב (תר"ט - אדר ב)
רבי יצחק אבוהב המהר"י אבוהב סאמשטרם (תנ"ג)
המקובל רבי חיים ב"ר חייא סוואני מיהוד (תשל"ט)
רבי ישעיה מויאסי ב"ר משה - כליל תפארת'הוון ישעיהו ועוד, תל' ר"מ
מברעמנין, אהבת שלום (תרל"ט)
רבי אלטער מאיר דוד הלוי מוואלבראם ב"ר יצחק מנחם (תרע"א)
רבי מרדכי זוסיא מטריסק האצאלעס ב"ר מנחם נחום מכריסק - חתן רבי יצחק מבוהש (תרצ"ז)
- רבי שמואל ב"ר שלמה לניאדו ב' ברת דינו של שמואל (תק"י)
רבי שלמה ב"ר ארי לייב וירבאדר מולנא ב' באר שבע (תקפ"א)
רבי חיים מאיר ראזענבוים ממשאלוי ב"ר ישכר בער מסטראזנין (תשס"א)
- רבי משולם פייבוש נפתלי מסיניאטין ב"ר אהרן אריה מילאשקוויץ (תרע"ג - אדר ב)
רבי שלמה שמואל מטשערנאויביל ב"ר ברוך אשר (תרצ"ו - אדר ב)
רבי יצחק ב"ר אשר - הבחור משפיר ה"ח - נכד ריב"א מבעלי התוס' (תתקנ"ז)
רבי צבי אביגדור אשכנזי אב"ד מונקאטש ב"ר אברהם משה (תקפ"ח)
רבי שלמה ב' תפארת שלמה מראדאומסק ב"ר דב צבי הכהן רבינוביץ (תרפ"ח)

יום ג' ניסן
יום ד' ניסן

יום ב' ניסן
יום א' ניסן

פרקי היגיון

הרב שמואל שטרן

מחנך ויועץ חינוכי

בנושא 'בין הזמנים'

שאלה: בהתקרב בני ה'זמנים' לא חופש ה'ו' כי רק למתים (הפשי) הדיינו שבהחזרים שיחיו נופשים בביתם ונפשי בשאלתי כשהנני רואה את בני יקירי נ"י שלפי המשיגים הוא בחור מעולה ובהגיע בין הזמנים זה ממש כאילו אין חשוב לימוד התה"ק-ו ומי מדבר היתכן שח"ו יעבור זמן קריאת שמע שחורתי-או להתפלל אחרי זמן תפילה, כואב לי הדבר במאוד אותו-אשמע המונוה'עצה כיצד עלי לנהוג להעיר ולהתאפק חושבני שעוד ועוד הורים מתחבטים בסוגיה זו. (החפץ בעל"ש)

תשובה: שמעתי מנ"ק מו"ר אדמו"ר מערלוויא שליט"א שהגה"ק הכתב סופר זע"א היה אומר לתלמידיו כשהיו נכדים ממנו עד"פ (תהילים קמד) "לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם", לכאורה יש כאן סתירה תחילה אומר הכ' "לכו בנים"- תלכו בנים ומיד אומר "שמעו לי" היתכן כשהולכים ישמעו, והרי אם רוצה להשמיע להם דברים צריך להיות כתוב "בואו בני" ואז ושמעו יראת ה', אם אומר "לכו" כיצד ישמעו? סיים הכתב סופר ואמר: בחורים יקרים ששאלתם נמצאים אצלי בישיבה אתם שומעים כדרי מצייתים לי, זאת לא רבותא כזה גדולה שהרי כל בחור יודע שעליו להיות ממושמע כי אחרת ח"ו הוא עלול להיסלק מהישיבה או לקבל נגיפה, זה ששומע בקולי יתכן זה כמו אחד שעושה מתוך כורח ואילו, וברגע שישתחרר יעשה כחפץ לבו, כוונת הפסוק "לכו בנים", כשאתם הולכים ולא נמצאים בישיבה ולא שררים בחסות ראש הישיבה, גם אז "שמעו לי" את יראת ה' שלימדתי אתכם במשך השנה. (במאמר מוסגר כשמדברים לגיל התבגרות צריכים להבחין ברור: גיל התבגרות נקרא שהתנן בוגר ואחראי ילפוע זמן ולא זקוק להיות תחת סינר האמא, בחור ישיבה ש"מ"עין קריאת שמע", לא מדבר ח"ו אליו הוא עדיין לא בוגר, ולמרות שאביו אומר עליו "ברוך שפטרינו", הוא עדיין חייב את ההכוונה, וכדי שלא להיכנס לקונפליקט וממכה בחינוך הבחור יש לדעת כיצד להעיר/להאיר בחכמה.)

בזמננו הרגילים שכל דבר הוא באופן אוטומטי- דיגיטלי מבינים תוכנה ויוצא ספר וכו' וכו'. חינוך הוא דבר עדין ורגיש מאוד ויכאן הוא לעולם יישאר, ונחוצו לו גם עבודת כפים באופן פיזי ונפשי, והיינו באופן פיזי לעמוד על המשמר ויום וליל לא ישובות, ונפשי כ"י צריך להנך עם רגש ושל. רבות שמעתי מנ"ק אדמו"ר מוויניץ שליט"א שאמר: עוד לא הומצא ולא יתכן להמציא 'מחושב' שיתן לחיצה יוצא בו בן תלמיד חכם ודחיל הטאון, כדי לזכות לזה צריכים להתייגע ולהשקיע ללא ליאות. לעבור את ימי בין הזמנים עם בחורים ומוגרים בשלום צריכים סייעתא דשמיא, היות וחינוך הוא מצוה הצריכה הכנה, ע"כ עלינו להתכונן ולהכין עצמינו לקבל הבחורים שיחיי לקראת בין הזמנים. עוד אומר כ"ק אדמו"ר מוויניץ שליט"א: 'בין הזמנים' בין מלשון מלשון "בין" דהיינו בין להתבונן על הזמנים מה אתה עושה עם הזמן.

לכן נתנסו בר"ח ניסן בזמן שבהחזרים חוזרים הביתנו מן הישיבה, תודיעו להם בצורה הגיגית שהיום אי"ה בערב

תיערך בבית קבלת פנים רשמית כיאה בחבורים שצמלו בתורה זמן חורף שלם ברכישת קניני התורה שהם נעמו, וגדולה לגימה שמקרבת הלבבות. ואז או... האבא שהוא המחנך אומר לבניו: בחורים יקרים, הנני שמח עמכם וגאה בכם ומודה לה' שיוצאתי לכאלה בחורים יקרים, בואו יהדו נחשב ונתכנן את ימי בין הזמנים ונצלם לתורה ותפילה כדי שלאבנינו שבשמנים יהא נחת מאיתנו- והולכים מהקל אל הכבד, והיינו אומרים לה: נכון שאתם מבינים שאין שייך מציאות בבין הזמנים לאכול דבר מה בלי לעשות עליו ברכה, וכן הוא הדבר היתכן שאדם יחשוב שבבין הזמנים אינו צריך לברך ברכמ"ו, בוודאי שלא!...

מוסיף האבא בואו בחורים יקרים ונקרא יהדו את הגמ' (ברכות ו) דאי' שם "עוות לא יוכל לתקן" (קהלת א, טז) ומקשה הגמ' מהו נקרא עוות- דבר עקום- עוולה שלא יוכל לתקן היינו הפסד ב' העולמות וע"ז משיבה הגמ' זה שלא קרא קריאת שמע בזמנה ע"כ. והדברים מובילים, וזכרני גישיבה כשמו"ר כ"ק אדמו"ר מערלוויא שליט"א זעק עם גמרא זו הנ"ל ואמר לנו: כולכם מבינים שח"ו של שלא היה תפילין בביאה יום- הרי חמור הדבר מאוד רח"ל, כן הוא הדבר לא לקרוא בזמנה זה עוות לא יוכל לתקן. בוודאי הנכם יודעים ישנם עשרים סימנים בשו"ע מספיקן נ"ח עד סימן פ"ט על הלכ' קר"ש, היתכן לבטל ח"ו מצוה זו?...?

מוסיף האב: בואו יקירי ונתכנן יחד את ימי בין הזמנים א. כיצד שלא יהי ח"ו יום שעוברים על זמן דקר"ש! שנקבל ע"ע לקום לפני השעה שחייבים לקרוא את קר"ש. ב. לתכנן ולראות לא לאחר את זמן השינה כדי שיהא אפשרי לקום לקרוא קר"ש בזמנה. הרעיונות בעיני' יבואו בס"ד ללא נבול, כי זה בבחי' "את פתח לו". לבסוף כדאי להציעם לצטט בפניהם מעט פנימי מגדולי ישראל על הנושא הנקרא 'בין הזמנים'. אפשר לומר להם שלא מחפשים כלל להיות שוטרי ונוגש עליהם, אלא אומר האבא: הנני יודע שב"ה בחורים שלמדו זמן חורף יודעים היטב את העומד לפניהם, וכל אחד יאמר לעצמו בבין הזמנים שאין משיגה זה בבחינת "אין הדבר תלוי אלא בי, והש"ת יהא בעזרתם..."

מדברי גדולי ישראל בנושא בין הזמנים
איתא במהרש"א (שבת ק"ט): על הגמ' ד"ה ואמר רבא: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו מומנה אנשי אמנה, שנאמר (ירמיהו ה, א) שוטטו בחוצות ירושלים וכו' וכתב דברים כדברונות: "...ביטול תינוקות של בית רבן, הוא מצוי בכל קהילה, גם הבחורים מנבטלין רוב הימים בבין הזמנים והולכין ברחובות בביטולים וטאולוס" עכ"ל, ראוי בכל קהילה לדרוש להן ולהודיע איסורן, על לבטל קר"ש שחרית בזמנו. עיי"ש.

הגא"צ רבי יהוהקאל לוינשטיין זצ"ל משגיח ישיבת מיר ופוניבו היה אומר: על בחור בישיבה לדעת שהישיבה כמו גן עדן הצידיה לרחוב ביהדות יגהנום וע"כ ישמח בעת שהותו בכתלי הישיבה, בישיבה יש כח הרבים משא"כ בבין הזמנים בכל סיום יש מלחמת יצר הרע קשה (מידע לפני פטירת אדם הצידיה"א לפתוח) וידוע הכל הולך אחר היתות וכמה זהירות צריך לא לאבד בבין הזמנים מה שרכשו כל הזמן והיה אומר בכאב לב "מי שלא נוהר לשמור קניניו הרוחניים אות הוא כי הוא ח"ו ותוהו על הראשונות, שהרי אינו מחשיב את כל מה שרכש במשך הזמן בישיבה. (קונט' אותה אבקש ב"ב תשנ"ח).

כ"ק אדמו"ר מוויניץ שליט"א: מצות ת"ת אינה מצוה שהזמן גרמא, התורה נצחית ומחוייבים ללמוד גם בימי בין הזמנים

להוכיח לבעל דבר שלא עובר יום בלא לימוד התורה "יש ללמוד בכל יום חוק ולא יעבור שתיים לפני התפילה הן בבוקר והן לפנות ערב, מקובל לחשוב כי בימי בין הזמנים אין חייב ללמוד באותו עמל של אמצע הזמן... מי קבע זאת? מי התיר הבטלה? להיפך בבין הזמנים מוטל עול נוסף- עול של השגחה עצמית על ההנהגה בבין הזמנים [להזהר בבין הזמנים מהרחוב וחברים רעים שהוא שאול תחתית] הזמן לעולם אינו הפקר גם לא הזמן של בין הזמנים, אין אצל הקב"ה 'בין הזמנים', ויש בחורים שיודעים כיצד לנהוג בבין הזמנים וקמים בזמן לומדים ומתפללים כראוי, לנוח נקדרש בוודאי שצריך, אך במידה ומשורה, וכך ינצל אי"ה מצפוני היצר הרע הפורש רשתו וקשתו. (חומת צד.)

הגא"צ רבי יששכר מאיר זצ"ל: הבין הזמנים הגדול ביותר הוא בין הזמנים מר"ח ניסן, חודש שלם יוצאים מהסדר הישיבתי של תפילות בזמנם ולימוד המוסכמות בעיון, וסדר חזרה וסדר של לימוד בבקיות, וכיום אחד בסיום הזמן הכל משתנה, אין סדרים קבועים לתפילה, כל אחד קם משינתו אשר לבו חפץ ותופס איזה מנין שרק ימצא, אם יכנס שם באמצע פסוקי דמזמרה גם בברכות ק"ו, וכל התפילה בעשייתו במהירות שהרי אנשים יוצאים לעבודה וממהרים, והתלמיד ישיבה מרגיש ירידה בעבודת ה' שלו, והכל נעשה תחת איצטלא של ביטולה של תורה זהו קיומה הוא הרי יזקק למנוחה שכ"כ למד בשקידה ומיעט בהשינה, ועכשיו זה הזמן של מנוחה אלא אם היה יושן בזמן סביר בלילה היה ניתן לומר שבין הזמנים מוסיף מנוחה. ע"כ.

הגא"צ רבי דב יפה שליט"א - נכסת חזקיהו: חז"ל אומרים (הגיה טז) על ד"ת שקשים לקנות ככלי זהב וכלי פז ונחשו לאבדן ככלי זכוכית, וביאר המהר"ל ז"ל שדברי תורה הם למעלה מדרגת האדם, ולכן קשה כ"כ שיהיו בידיו. וכדאי לדעת מה שהמשיגה מפנינו זצ"ל הוסיף ואמר שהקושי בהשגת מעלות רוחניות גדול הרבה יותר ממעלות גשמיות. ורק בעמל ניתן לרכוש רכישת אמת, ולכן כדאי לחזור על הלימוד וכפי שאמר הרב אברמסקי זצ"ל, שאם לא חוזרים על מה שלמדו במשך הזמן, א"כ למה יבא כלל.

הקהילות יעקב זצ"ל היה אומר שבבין הזמנים אפשר ללמוד יותר טוב מאשר בתוך הזמן, שהרי בבין הזמנים אין שעבוד למסכת הנלמדת בישיבה, ואין אדם לומד אלא במקום שלבו חפץ, עליו לזכור כי בין הזמנים נועד למנוחה בלבד ולא לפריקת עול ח"ו. אחד הגדולים אמר שהלימוד בבין הזמנים זה אחד הדברים שבו אדם ניכר, ונמשל זאת לרכבת הנוסעת, שבתחילה נוסע הקטר, וכל הקרונות נוסעים יחד. ואולם כשהקרונות מנותקים רואים שבעצם רק לקטר יש כח עצמי והוא בכוחו סוחב את כל הקרונות בכוחו. יש בחורים הנוסעים בישיבה ע"י שהישיבה מובילה אותם, והם נגררים אחר האווירה הטובה, בבין הזמנים יש מבחן לכל בחור אם יש לו יכולת עצמית לגדול, וידוע כי ההלכה שכדי לדבוק אם עוף הוא טרפה או לא מניחים אותו בנהר שישחה נגד הזרם, והוא הסימן לחיותו, אולם מה שהוא שוחה עם הזרם אינו סימן לחיותו, כך המבחן לכוונת האמיתי הוא אם יש בידיו ללמוד גם בבין הזמנים ובזמני רפיון ולגדול בו, ראה היא כי גדלים אנו בדרך האמת. ע"כ (מספר חיזוק תשס"ח).

מסכים האבא: אקווה כי בעז"ה תבינו את ההמשך לבד אולי שלכל אחד יערוך לו טבלא וירשום לעצמו האם קרו קר"ש בזמנה בבחי' 'תן לחכם ויחכם עוד', ובעז"ה בזכות זאת נוכה עוד בואת השנה לאכול מתפסחים ומן הזבחים, ששים ושמחים בעיה"ק ירושלים תובכ"א. אמן. א גוט שבת.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

נא להתפלל על האברך החשוב ר' יצחק בן לאה לרפ"ו ש בתושב"י

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת **מזל בת חנה** ע"ה

מדרוי
נפטרה ג' ניסן ת.נ.צ.ב.ה.

הנוצח על ידי בנה ידידנו היקר, רודף צדיקה וחסד לכל דבר שבקדושה מר **יום טוב מרחי שיחי'**

לעילוי נשמת האשה החשובה, אוד מוצל מאש, נכדת הרה"ק מוויזקא מרת חיה רבקה בת משה ליב ע"ה

נפטרה י"ח אדר א' תשע"א נא ללמוד ולהתפלל לעילוי נשמתה ת.נ.צ.ב.ה.

הנוצח ע"י ידידנו ר' משה ישראל הי"ו

מזל טוב לכבוד ידידינו החשוב, מוכתר בכל תואר, רודף צדיקה וחסד, עשות זימיו הרבים לאלפים כל מגמתו הרה"ק שמואל דוד פרנקפורט הי"ו

דרגל שמחות הולדת הנכדה בשעטומ"צ
יה"ד שיוכה לרוב נחת ושובע שימחות וכט"ס.

מזל טוב לידידנו הנכבד והיקר, עדין הנפש ונעים הליכות, צנוע ונחבא אל הכלים, כלי מחזיקי ברכה, נחמד ונעים

ר' **שיסמה שבתאי** הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבת עב"ג בשעטומ"צ
יה"ד שיוכה לרוב נחת מהם ומכל יוצ"ח מתוך שישון שמחה אושר ועושר בבדידות הגוף והנפש והחיווג יעלה יפה יפה.

ברכת מזל טוב הנני לברך לכבוד מעלת אחי האברך החשוב, משמח אלוקים ואנשים, לב טוב שיעזור לזולת אוהב את הבריות, כליל המעלות

הרה"ח ר' **ניסן נח הודוביץ שליט"א ומשפ' שיחי'** - בארא פארק- ארה"ב
לרגל נישואי בתו הכלה החשובה תח"י עב"ג החתן המופלג בתוי"ש כמר **משה אברהם ראזנער** ג"ו בן הרבני הנגיד הנכבד, לב טוב שיעזור לזולת ועושה חסד לאלפים, כליל המעלות האוהב את הבריות
הרה"ח ר' **מנחם מענדל ראזנער שליט"א ומשפ' שיחי'** - ב.פ. ארה"ב
יה"ד שתזומי לראות נחת מהם ומכל יוצ"ח, ויזכו לנאות בית נאמן בישראל דורות ודורות וימכוריים בנין עדי עד.
חנכה אבא נקראתו - **חנכה אבא נקראתו**
בארא פארק- ארה"ב

ברכת מזל טוב הננו לברך את מע"י ידידנו היקר, כליל המעלות והמידות, פה מפיק מרגליות, רב חינא ורב חביבא, נודע לשם ותהילה, המסור מאוד לבידוד מקחו של צדיק, מלא מדע והכמה, מתברר חיבורים מהוממים, עדין הנפש הרה"ג ר' **יחיאל יהודה ברנשטיין שליט"א** - ירושלים - לרגל שמחת הולדת הבן בשעטומ"צ

יה"ד שיוכה להמשיך במפעליו הכבידים ולנחת ממנו ומכל יוצ"ח כל הימים. **המערס**

ברכת מזל טוב הננו לברך לכבוד האי גאון וצדיק, פה מפיק מרגליות, רועה נאמן לעדתו, מחזיק לבות ישראל ללבת בדרכי ישרים, איש האשכולות, הרה"ק אדמו"ר מ'מבקשי אמונה' הרה"צ

רבי יוסף יואל קאהן שליט"א - גיסו של **כ"ק מורו אדמו"ר שליט"א** לרגל שמחתו הכפולה והגדולה בהולדת הבנות התאומות למח"ט ובשעטומ"מ
יוכה לריות רוב נחת דקדושה מהם לאורך ימים ושנות עולמים לתפארת בית אבוב"ק, ומשמחה זו יושפע שפע רב לכל בית ישראל.

ברכת מזל טוב הננו לברך את מע"י ידידנו היקר, כליל המעלות והמידות, פה מפיק מרגליות, רב חינא ורב חביבא, נודע לשם ותהילה, המסור מאוד לבידוד מקחו של צדיק, מלא מדע והכמה, מתברר חיבורים מהוממים, עדין הנפש הרה"ג ר' **יחיאל יהודה ברנשטיין שליט"א** - ירושלים - לרגל שמחת הולדת הבן בשעטומ"צ

יה"ד שיוכה להמשיך במפעליו הכבידים ולנחת ממנו ומכל יוצ"ח כל הימים. **המערס**